

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ

Ἡ κατ' οἶκον ἀγωγή τῶν νηπίων.

(Συνέχεια)

Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ἡ φιλεργία ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὴν καλὴν ἢ κακὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ὀκνηρὸς εἰς μὲν τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν δὲν προοδεύει εἰς τὰ μαθήματα, εἰς δὲ τὴν ἡλικίαν, κατὰ τὴν ἐποίαν πρέπει νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ τρέφῃ καὶ τὸν ἑαυτὸν τοῦ καὶ τὴν οἰκογένειάν του, θὰ περιπέσῃ εἰς δυστυχίαν. Ἐχομεν πολλὰ παραδείγματα ὀκνηρῶν, οἱ ὅποιοι ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τῆς πείνης, καταντῶσιν ἐπαῖται ἢ κλέπται, καὶ τοιοῦτοτρόπως καὶ αὐτοὶ δυστυχοῦν καὶ αἱ οἰκογένειαι των. Ἀπ' ἐναντίας ὁ φιλόπρονος καὶ φιλεργὸς καὶ εἰς τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν ἡμπορεῖ νὰ ἐκπαιδευθῇ ὡς πρέπει, καὶ εἰς ἀνδρικήν ἡλικίαν οὐδέποτε θὰ δυ-

συχῇσῃ οὔτε αὐτὸς οὔτε ἡ οἰκογένειά του, ἀλλὰ τοῦναντίον ἡμπορεῖ νὰ ζῇ ἀνέτως, νὰ μὴ στερῇται κατὰ τὸ γῆρας καὶ κατὰ τὰς περιπετείας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἡμπορεῖ νὰ ἀναθρέψῃ καὶ ἐκπαιδεύσῃ καλῶς τὰ τέκνα του καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον των. Καὶ ὅχι μόνον οἱ ἄνδρες πρέπει νὰ εἶνε φιλεργοὶ ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες, ἀφ' οὗ καὶ αὐταὶ πρόκειται νὰ ἐκπαιδευθῶν καὶ νὰ διοικῶσι τοὺς οἴκους των καλῶς καὶ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων των.

Βεβαίως οἱ περισσότεροὶ ἄνθρωποι εἶνε φιλεργοὶ καὶ ὀλιγώτεροι εἶνε ὅσοι δυστυχοῦν διὰ τὴν ὀκνηρίαν των. Ἀλλὰ καὶ ἡ φιλεργία ἔχει διαφόρους βαθμούς, καὶ ὅσον περισσότερον φιλεργὸς εἶνέ τις, τόσοον εὐτυχέστερος ἡμπορεῖ νὰ ἀποβῇ, ὅσον λιγώτερον, τόσοον δυστυχέστε-

Διὰ ταῦτα εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀποκτή-
σουν πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀγάπην πρὸς
τὴν ἐργασίαν τοιαύτην, ὥστε ποτὲ
νὰ μὴ ἀναβάλλωσι τὸ ἔργον των, ἔ-
στω καὶ ἐπ' ὀλίγον χρόνον, καὶ μά-
λιστά πρέπει νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἀ-
γάπην ταύτην ἀπὸ τῆς κατωτάτης
ἡλικίας. Ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας
πρέπει νὰ συνειθίζωσι τὰ παιδία εἰς
τὴν φιλεργίαν. Τοιοῦτοτρόπως δὲ καὶ
κατόπιν θὰ ἐξακολουθεῖν νὰ ἀγαποῦν
τὴν ἐργασίαν, ἐὰν βεβαίως δὲν παύσῃ
ἡ μέριμνα καὶ ἐπιτήρησις τῶν γονέων·
διότι διὰ τῆς κακῆς ἑξέως καὶ τῆς
κακῆς συναναστροφῆς εἶνε δυνατὸν νὰ
ἀποβάλλωσι κατόπιν τὰς καλὰς των
ἐξεῖς.

Ἐχουσι λοιπὸν χρέος οἱ γονεῖς νὰ
φροντίζωσιν ὅπως τὰ μικρὰ τέκνα των
ἀποκτήσωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγα-
λιτέραν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐργασίαν.

Πολλοὶ γονεῖς δὲν θέλουν νὰ βάλ-
λουν εἰς κόπον τὰ τέκνα των, διότι
τάχα τὰ ἀγαποῦν· δὲν ἠξεύρουν ὅμως
ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ βλά-
πτουν πολὺ, διότι γίνονται καὶ ὀ-
κνηρὰ, τὸ ὅποσον καταστρέφει τὸ μέλ-
λαν των, καὶ φιλάσθην. Ἡ ἐργασία
φέρει υἱείαν, καὶ ὅσοι δὲν θέλουν νὰ
βάλουν εἰς κόπον τὰ τέκνα των, τὰ
κάνουν ἀδύνατα, ὥστε νὰ προσδύλ-
λωνται εὐκόλως ἀπὸ ἀσθενείας. Ἄς
παύσῃ λοιπὸν ἡ τοιαύτη ἀγάπη πρὸς
τὰ τέκνα, ἡ ὁποία μόνον βλάβην φέ-
ρει εἰς αὐτὰ, καὶ ἃς κάνουν οἱ γο-
νεῖς πρὸς τὰ τέκνα των νὰ ἐργάζονται ἄν

πραγματικῶς τὰ ἀγαποῦν καὶ θέλουν
νὰ μὴ περιπέσουν αὐτὰ εἰς δυστυχί-
ματα κατόπιν.

Ἄλλὰ τῶρα χρειάζεται καὶ μία
ἄλλη σπουδαία παρατήρησις. Εἶπο-
μεν ὅτι πολλοὶ γονεῖς δὲν βιάλλουν εἰς
κόπον τὰ τέκνα των, διότι τὰ λυ-
ποῦνται, κακῶς πράττοντες· ἀφ' ἑτέ-
ρου ὅμως πολλοὶ γονεῖς βιάλλουν εἰς
κόπον τὰ τέκνα των, ἐνῶ αὐτοὶ κά-
θηνται εἰς τὴν ἡσυχίαν των. Εἶνε
περίεργον νὰ καθῆται ἡ μήτηρ ἐν
ἀργίᾳ, νὰ ἀναβάλλῃ δὲ πᾶσαν ἐργα-
σίαν της, καὶ ὅταν ἐργάζεται νὰ
δεικνύῃ δυσσρέσκειαν, καὶ ἀφ' ἑτέρου
ἀπὸ τῆς θέσεώς της νὰ διατάττῃ τὸ
τέκνον της· Πήγαινε νὰ μοῦ φέρῃς
ἐκεῖνο, Πήγαινε νὰ κάμῃς ἐκεῖνο.
Ἄς μὴ νομίσουν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου
τούτου θὰ κάμουν τὰ τέκνα των φι-
λεργα· διότι, ὡς εἶπομεν προηγουμέ-
νως, τὰ παιδία εἶνε μιμητικώτατα,
καὶ ὅταν βλέπουν ὅτι οἱ μὲν γονεῖς
βαρύνονται, ἐπιτάττουσι δὲ αὐτὰ νὰ
πράξουν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, δυσσχεστου-
νται καὶ ἀντὶ ἀγάπης ἀποκτοῦν μῆτος
πρὸς τὴν ἐργασίαν, ὀργίζονται δὲ καὶ
κατὰ τῶν γονέων. Μήπως δὲν ἤκου-
σαν ποτὲ οἱ γονεῖς ἀπὸ τὰ μικρὰ τέ-
κνα των, ὅταν τὰ διατάττουν νὰ κά-
μουν κάτι τι, νὰ λέγουν· Διατί δὲν
τὸ κάμνεις ἐσύ; Διατί δὲν πᾶς ἐσύ;
Ἄλλὰ δυστυχῶς αἱ τοιαῦται ἀπαν-
τήσεις τῶν παιδίων ἀντὶ νὰ κάμουν
τοὺς γονεῖς νὰ συναισθάνωνται τὸ
ἐλάττωμα τῶν γονέων.

κακολογίαν των ἢ τὰς κατάρας τῶν μητέρων.

Ὅσοι λοιπὸν γονεῖς θέλουν νὰ γείνουν τὰ τέκνα των εὐτυχῇ, πρέπει νὰ συνηθίζουσιν νὰ ἀγαποῦν τὴν ἐργασίαν, καὶ διὰ νὰ κατορθώσουν τοῦτο, πρέπει αὐτοὶ πρῶτον νὰ εἶνε φίλεργοι.

Ἀλλὰ ποῖα ἡμποροῦν νὰ εἶνε τὰ ἔργα τῶν μικρῶν παιδίων; Βεβαίως τὰ μικρὰ παιδία ἀγαποῦν νὰ παίζουν καὶ τὸν περισσότερον καιρὸν των ἐξοδεύουσιν εἰς τὰ παιγνίδια. Ἀλλὰ μόνον τὰ παιγνίδια δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἐνασχόλησις αὐτῶν. Οἱ γονεῖς ὀφείλουν νὰ προσδιορίζωσι τὰς ὥρας τῶν διαφόρων ἐνασχολήσεων τῶν μικρῶν παιδίων. Πότε πρέπει νὰ τὰ μεταχειρίζωνται εἰς διαφόρους ἐργασίας ἐν τῷ οἴκῳ καὶ πότε νὰ ἀφίουν αὐτὰ νὰ παίζουν καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον, ταῦτα πρέπει οἱ γονεῖς προηγουμένως νὰ ὀρίσωσιν. Ἀκολουθῶς θέλομεν δώσῃ γενικὸν διάγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῶν μικρῶν παιδίων.

Ἦδη δὲ παρατηροῦμεν ὅτι δὲν πρέπει οἱ γονεῖς ἐν τῷ μέτῳ τοῦ παιγνιδίου τῶν παιδίων νὰ ἀποσπάσωσιν αὐτὰ διὰ νὰ τὰ στείλωσι κάπου ἢ διὰ νὰ κάμουν ἄλλο τι. Τοῦτο δυσαρρεστὲρ τὰ παιδία καὶ τὰ κάμνει νὰ ὀργίζονται. Ἐπειδὴ δὲ τὰ μικρὰ παιδία ποτὲ δὲν χορταίνουσιν ἀπὸ τὰ παιγνίδια, ὀφείλουν οἱ γονεῖς, όταν φθάσῃ ἡ προδιωρισμένη ὥρα, νὰ προσκαλοῦν αὐτὰ νὰ παύσωσιν ἀπὸ τὸ παιγνίδιον

διότι εἶνε ὥρα, καὶ ὅχι διότι θέλουν νὰ τὰ διατάξουσιν νὰ κάμουν ἄλλο τι. Τοιοῦτοτρόπως τὰ μικρὰ παιδία θὰ συνηθίζουσιν νὰ γνωρίζουσιν τὴν ὥραν ἐκάστου ἔργου, καὶ νὰ πράττουν κάθε πρᾶγμα εἰς τὸν καιρὸν του, τὸ ὁποῖον εἶνε πολὺτιμον προτέρημα εἰς τὸν ἄνθρωπον (Καὶ ῥὺς παντὶ πράγματι). ἐνῷ ἡ ἀκαιρία εἶνε σπουδαῖον ἐλάττωμα καὶ ἔχει κακὰς συνεπειάς.

Αἱ δὲ ἐργασίαι τῶν μικρῶν παιδίων ἐν τῷ οἴκῳ εἶνε πολλαὶ καὶ διάφοροι. Οἱ γονεῖς πρέπει νὰ διακρίνουν ποῖα ἔργα ἀνήκουσιν εἰς τὰ κοράτια καὶ ποῖα εἰς τὰ ἀγόρια καὶ ποῖα ἡμποροῦν νὰ εἶνε κοινά. Τὰ μικρὰ κοράτια πρέπει νὰ συνειθίζωνται εἰς τὰς ἐργασίας τῶν μητέρων, νὰ σκουπίζουν, νὰ πλύνουν σκεύη, νὰ βάλλουσιν εἰς τάξιν τὰ πράγματα τοῦ οἴκου καθὼς καὶ τὰ ἰδικά των παιγνίδια, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των. τὰ δὲ ἀγόρια ἃς στέλλωνται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐν τῷ οἴκῳ ἢ καὶ ἐκτὸς, ἃς διευθετοῦν διάφορα πράγματα καὶ ἃς κάμνουν διάφορα ἔργα ἐν τῇ αὐλῇ, ἐν τῷ κήπῳ, κατὰ τὴν ἡλικίαν των. Οἱ γονεῖς καὶ πρὸ πάντων αἱ μητέρες πρέπει νὰ κρίνουν ποῖα εἶνε ἔργα τοῦ ἐνὸς τέκνου καὶ ποῖα τοῦ ἄλλου.

Τὰς συμβουλὰς ταύτας εἰάν ἀκούσουν καὶ ἐφαρμόσουν οἱ γονεῖς, ἃς εἶνε βέβαιοι ὅτι θὰ κάμνουν τὰ τέκνα των φιλόπονα καὶ φίλεργα, καὶ τοιοῦτοτρόπως θὰ ἡμποροῦν αὐτὰ καὶ τὰ

γράμματα νὰ μανθάνωσι καὶ τὴν ἄλ-
λην ἀνατροφὴν νὰ ἀνατραφῶσι, καὶ
ὅταν ἔλθουν εἰς ἡλικίαν ὥριμον δὲν θὰ
δυστυχήσουν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας θὰ
γείνουν εὐτυχῇ καὶ εὐδαίμονα.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

I. II.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἰδιωτικὸς βίος τῶν ἀρχαίων

Ἑλλήνων (Συνέχ.)

Περὶ τῶν πρὸς σωφρονισμὸν τῶν
μικρῶν παιδίων μύθων, νου-
θεσιῶν καὶ τιμωριῶν.

Εἰς σωφρονισμὸν τῶν ἀτάκτων μι-
κρῶν παιδίων συνήθιζον αἱ τίτθαι νὰ
διηγῶνται εἰς αὐτὰ φοβερούς τινας
μύθους, καθὼς ἀναφέρουσι καὶ ἄλλοι
γραμματικοὶ καὶ ὁ Στράβων λέγων·
«Τοῖς τε γὰρ παισὶ προσφέρομεν τοὺς
ἡδεῖς μύθους εἰς προτροπὴν· εἰς ἀπο-
τροπὴν δὲ τοὺς φοβερούς· ἦτε γὰρ
Λαμία μῦθος ἐστὶ καὶ ἡ Γοργὼ καὶ
ὁ Ἐφιάλτης καὶ ἡ Μορμούλχη.» Τὰ
ἐκ φόβου τὰ δὲ ταῦτα ἡ μ ο ρ -
μ ο λ ύ χ ε ι α ἐκάλουν καὶ β ρ ι κ έ -
λ ο υ ς. Ὁ Θεόκριτος παρεισάγει τὴν
Πραξινόην ἐκφοβίζουσαν τὸ παῖδιον
αὐτῆς, ἵνα μὴ συνεξέλθῃ τῆς οἰκίας,
διὰ τῶν ἑξῆς·

... οὐκ ἄξω τυ, τέκνον. Μορμὼ δάκνει·

ἵππος —

δάκρυ' ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γε-
νέσθαι.

Ἀλλὰ καὶ ἡδεῖς μύθους πολλάκις

εἰς τὰ παῖδια διηγοῦντο αἱ τίτθαι ἢ
γραῖται, ἐξ οὗ προέκυψε καὶ ἡ παροι-
μία «γραῶν ἢ τιτθῶν μῦθοι».

Ὅτε Πλάτων δμως καὶ ὁ Ἀρι-
στοτέλης ἐφιστῶσι λίαν τὴν προσο-
χὴν τῶν γονέων ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν
μύθων, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐπι-
τρέπωσι ν' ἀκούωσι τὰ τέκνα των·
διότι πολλάκις κακὰ μῦθοι δύνανται
νὰ διαφθείρωσι τὴν εὐπλαστον ψυχὴν
καὶ καρδίαν τῶν παιδίων. Τὴν αὐ-
τὴν παρατήρησιν ποιεῖται καὶ ὁ Πλού-
ταρχος. Θεωροῦσι δὲ οἱ σοφοὶ οὗτοι
ἄνδρες προτιμοτέρας τῶν φοβερῶν μύ-
θων καὶ τῶν ὑπόπτων διηγημάτων
τὰς νουθεσίας καὶ προτροπὰς τῶν γο-
νέων πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν.

Πλὴν τῶν φοβερῶν μύθων πρὸς
σωφρονισμὸν τῶν ἀτάκτων παιδίων
μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαῖοι καὶ τι-
μωρίας. Συνίσταντο δὲ αὗται εἰς πλη-
γὰς ἐπιφερόμενας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
εἰς τὰς πυγὰς (τὰ ὀπίσθια) τῶν παι-
δίων διὰ σανδάλου ἢ διὰ σχοινίου ἢ
ἱμάντος. Αἱ δὲ μαστιγώσεις αὗται
πρὸς σωφρονισμὸν τῶν παιδίων ἐστη-
ρίζοντο ἐπὶ τῆς γνωστῆς γνώμης «ὁ
μὴ δαρὲις οὐ παιδεύεται».

Διὰ τῶν νουθεσιῶν δὲ καὶ τῶν αὐ-
στηρῶν τρόπων ἐζήτουν οἱ γονεῖς νὰ
ἐμπαιῶσιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τοὺς
παῖδας τὴν πρὸς ἑαυτοὺς εὐπείθειαν
καὶ τὸ σέβας καὶ τὴν πρὸς τὰ αἰσχροῦ
καὶ κακὰ ἀποστροφήν. Πρὸς τὸν σκο-
πὸν δὲ τοῦτον ἐπροφυλάττοντο νὰ μὴ
δῶσιν εἰς τὰ τέκνα των καὶ κακὰ

παραδείγματα· ὅθεν καὶ ἀπέφευγον
νὰ εἴπωσιν ἢ νὰ πράττωσιν αἰσχρόν
τι ἐνώπιον τῶν τέκνων των.

Θ. Γ.

ΦΥΣΙΚΑ

Περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ Παντός.

Ἀφοῦ ἐμάθομεν τί εἶνε ὕλη καὶ
ποῖα εἶνε τὰ στοιχεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων
σύγκειται, ἀφοῦ εἶδμεν ποῖα εἶνε αἱ
κυριώτεραι δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐνερ-
γοῦν εἰς τὴν φύσιν, εἶνε καιρὸς τῶρα
νὰ εἴπωμεν πῶς ἐδημιουργήθη τὸ Σύμ-
παν ἢ ὁ Κόσμος, δηλ. πῶς ἐσχηματί-
σθησαν τὰ ἄπειρα οὐράνια σώματα.

Πρὶν ὁμῶς προβῶμεν εἰς τὸ θέμα
τοῦτο, εἶνε ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν εἰς
τοὺς ἀναγνώστας, ὅτι θὰ ἐκθέσωμεν
τὰ τῆς δημιουργίας τοῦ Κόσμου κατὰ
τὰς θεωρίας τῶν φυσιολόγων καὶ ἰδίως
κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ περιφήμου ἀ-
στρονόμου Λαπλάς. Κατὰ τὰς θεωρίας
ταύτας ὁ Κόσμος ἢ τὸ Σύμπαν ἐσχη-
ματίσθη οὐχὶ εἰς ἕξ ἡμέρας μόνον, ὅ-
πως ἀναφέρει ἡ Γραφή, ἀλλ' ἐντὸς
μεγίστου χρονικοῦ διαστήματος, ἐντὸς
πολυαριθμῶν ἐτῶν. Ἡ θεωρία λοι-
πὸν αὕτη φαίνεται ὅτι ἀντιβαίνει
πρὸς τὴν Γραφήν· ἡ ἀσυμφωνία ὁμῶς
ὑπάρχει μόνον εἰς τὸ γράμμα, οὐχὶ δὲ
καὶ εἰς τὴν ἔννοιαν. Διότι καὶ αὐτοὶ
οἱ θεολόγοι παραδέχονται ἤδη ὅτι μὲ
τὰς ἕξ ἐκεῖνας ἡμέρας τῆς Γραφῆς
ἐννοοῦνται περίοδοι πολλῶν ἐτῶν.

Ἴδου λοιπὸν πῶς ἐσχηματίσθη ὁ
Κόσμος.

Κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ ἄπειρον κενὸν
διάστημα δὲν ὑπῆρχεν ὕλη, δὲν ὑπῆρ-
χε τίποτε, ὅπως λέγει καὶ ἡ Γραφή·
ὁ δὲ Θεὸς παρήγαγε τὴν ὕλην ἐκ τοῦ
μὴ ὄντος καὶ ἔθεσεν εἰς αὐτὴν ὅλας
ἐκεῖνας τὰς δυνάμεις, διὰ τῶν ὁποίων
ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐμορφώθη, ἐσχη-
μάτισε δηλ. τὰ διάφορα σώματα.

Ἡ ὕλη, ἐκ τῆς ὁποίας ἦτο πλήρες
τὸ ἄπειρον κενὸν διάστημα, εὐρίσκετο
κατ' ἀρχὰς εἰς ἀερεῖδῃ κατάστασιν,
δηλ. ἦτο ὡσάν ὁμίχλη, ἡ ὁποία ἐπλή-
ρου τοῦ πᾶν. Συνίστατο λοιπὸν ἡ ὕλη
ἀπὸ μικρότατα σφαιρίδια, ὅπως καὶ ἡ
ὁμίχλη, καὶ τὰ μικρότατα αὐτὰ σφαι-
ρίδια ἦταν τὰ στοιχεῖα ἢ τὰ μόρια,
ἐξ ὧν ἐσχηματίσθησαν τὰ οὐράνια
σώματα.

Εἰς τὰ μικρότατα αὐτὰ σφαιρίδια
τῆς ὕλης ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ ἐλ-
κτική δύναμις, περὶ τῆς ὁποίας εἴπο-
μεν· καὶ ἐπειδὴ εἴλκον τὸ ἐν τὸ ἄλλο,
ἐκινεῦντο καὶ ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν τὸ
ἐν μὲ τὸ ἄλλο καὶ προτετρίβοντο.
Ἀλλὰ διὰ τῆς προστριβῆς ταύτης
παρήγετο ἄλλη δύναμις, ἡ θερμότης,
ἡ ὁποία ἔσπρωχνε τὰ μικρότατα ἐκεῖ-
να σφαιρίδια τὸ ἐν μακρὰν ἀπὸ τοῦ ἄλ-
λου. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν τὰ σφαι-
ρίδια ἐκεῖνα εἴλκοντο καὶ ἀπωθοῦντο
ὀλόνεν καὶ διὰ τοῦτο εὐρίσκοντο εἰς ἀ-
ένναον κίνησιν, μὴ δυνάμενα νὰ συνε-
νωθῶσι ταχέως καὶ ἀποτελέσωσι τὰ
διάφορα σώματα. Πῶς λοιπὸν τὰ σφαι-

ρίδια εκείνα ἐπὶ τέλους κατώρθωσαν νὰ συνενωθῶσι; Περὶ τούτου θὰ εἴπωμεν ἀμέσως.

Τὴν σήμερον οἱ φυσικοὶ ἤμποροῦν διὰ τῆς πιέσεως καὶ ψύξεως νὰ μετατρέψουν ἀέρια εἰς ὑγρὰ καὶ ὑγρὰ εἰς στερεά. Τὸ ἴδιον λοιπὸν συνέβη καὶ εἰς τὰ οὐράνια σώματα· διὰ τῆς πιέσεως δηλ. καὶ τῆς ψύξεως συνηνώθησαν τὰ μικρότατα σφαιρίδια τῆς ὕλης καὶ ἀπετέλεσαν τὰ σώματα, ὡς ἑξῆς.

Εἴπομεν ὅτι τὰ μικρότατα σφαιρίδια τῆς ὕλης ἐκινουῦντο ἀδιακόπως. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐκινουῦντο, ἐνῶ ἐπροχώρουν ἔσπρωχναν τὰ ἔμπροσθεν αὐτῶν σφαιρίδια καὶ ἔθετον καὶ αὐτὰ εἰς κίνησιν, καὶ τὰ σφαιρίδια ταῦτα ἐκινουῦντο καὶ ἔθετον ἄλλα εἰς κίνησιν, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Εἰς τὸ ἄπειρον λοιπὸν διάστημα ἐσχηματίσθησαν εὐθὺς κατ' ἀρχὰς ρεύματα· σφαιριδίων τῆς ὕλης, κινούμενα κατὰ τινὰ διεύθυνσιν, καὶ μάλιστα ρεύματα μέγιστα καὶ πλατύτατα, καθ' ὅσον ἡ ὕλη ἦτο ἀερώδης καὶ ἄφθονος εἰς τὸ ἄπειρον διάστημα. Ὅπως δὲ τώρα φαίνεται ὁ ἄνεμος, τοιοῦτοτρόπως ἐφέροντο καὶ τὰ ρεύματα ἐκεῖνα.

Τὰ ρεύματα ἐκεῖνα δὲν ἐφέροντο κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, ἀλλ' ἐσχημάτιζον καμπύλην. Διότι, ἐνῶ ρεῦμά τι ἐπροχώρει, συνηντα βεβαίως καὶ ἄλλην ὕλην, ἣ ὁποία συνεπυκνοῦτο καὶ ἐμπόδιζε τὴν πορὰν τοῦ ρεύματος ἐπ' ὀλίγον καὶ ἤνάγκαζεν αὐτὸ

νὰ ἀλλάξῃ ὀλίγον διεύθυνσιν σχηματίζον καμπύλην· ἡ τὸ ἐν ρεῦμα συνηντα ἐν ἄλλῳ ρεῦμα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἄλλην διεύθυνσιν καὶ ἤνάγκαζε τὸ πρῶτον νὰ ἀλλάξῃ διεύθυνσιν καὶ νὰ σχηματίζῃ καμπύλην. Τὰ ρεύματα λοιπὸν ἐκεῖνα τῶν σφαιριδίων τῆς ὕλης ἐκινουῦντο οὐχὶ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, ἀλλ' ἐσχημάτιζον καμπύλην· καὶ ἐπειδὴ πάλιν εὑρίσκον ἀντίστασιν συναντῶντα ἄλλην ὕλην, ἐξηκολούθουν νὰ φέρονται καμπύλως, καὶ ἕκαστον ρεῦμα ἐσχημάτιζε τοιοῦτοτρόπως κύκλον, περιστρεφόμενον κυκλικῶς περὶ τι κέντρον. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν εἰς τὸ ἄπειρον διάστημα ἐσχηματίσθησαν διάφορα κέντρα, περὶ ἕκαστον τῶν ὁποίων περιστρέφετο μέγιστον ρεῦμα σφαιριδίων τῆς ὕλης.

Ἄς λάβωμεν τώρα ἐν τοιούτῳ ρεῦμα, τὸ ὁποῖον περιστρέφετο περὶ τι κέντρον, καὶ ἄς ἴδωμεν τί συνέβη εἰς αὐτό.

Ἐπειδὴ τὸ ρεῦμα σχηματίζον κύκλον περιστρέφετο περὶ τι κέντρον, τὰ σφαιρίδια τῆς ὕλης, τὰ ὁποῖα ἦσαν πλησιέστερον εἰς τὸ κέντρον, ἐπειδὴ ἐπιέζοντο ἀπὸ τὴν ἄλλην ὕλην τοῦ ρεύματος, δὲν ἠδύναντο νὰ κινῶνται ἐλεύθερα, ἀλλὰ μόνον περιστρέφοντο περὶ τὸ κέντρον καὶ αὐτὰ μετὰ τοῦ ὅλου ρεύματος. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ περὶ τὸ κέντρον σφαιρίδια δὲν ἐκινουῦντο πολὺ ἐλευθέρως, δὲν προσετρίβοντο πάρα πολὺ πρὸς ἄλληλα, κινούμενα παρ' ἄλληλα περὶ τὸ κέντρον· διὰ τοῦτο

δὲ δὲν ἀνεπτύσσετο μεταξύ των μεγάλη θερμότης, ἡ ὁποία νὰ ἀπεμάκρυνεν αὐτὰ ἀλλήλων καὶ διετάραττε τὴν κίνησιν· ὥστε ἐπῆλθε ψύξις τις, ἥρχισαν δηλαδή νὰ ψυχραίνωνται ὀλίγον, καὶ διὰ τῆς πίεσεως καὶ τῆς ψύξεως ταύτης ὑπερίσχυσεν ἡ ἑλξις τῶν σφαιριδίων καὶ ἤρχισαν νὰ συνενόνωνται πρὸς ἀλλήλα, ὥστε ἐσχημάτισαν ὑγρὸν. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν εἰς τὸ κέντρον τοῦ ρεύματος ἐσχηματίσθη ὑγρὰ σφαιροειδὴς μάζα, περίξ δὲ αὐτῆς ἐξηκολούθουν νὰ κινῶνται τὰ λοιπὰ σφαιρίδια τοῦ ρεύματος ἐν ἀεροειδεῖ καταστάσει. Καὶ ἡ μὲν ὑγρὰ μάζα τοῦ κέντρου ἦτο διάπυρος καὶ φλογερὰ, διότι ἡ ὑγρὰ αὕτη μάζα συνέκειτο ἀπὸ πάσας τὰς γνωστὰς ὕλας ἢ στοιχεῖα, ἐξ ὧν πολλὰ εἶνε εὐφλεκτα, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ ὑγρὸν τοῦτο δὲν ἦτο ἀκίνητον· ἀλλ' ἐνῶ πᾶσα ἡ μάζα περιστρέφετο περὶ τὸ κέντρον τῆς, καὶ τὸ ὑγρὸν αὐτῆς συνεταράσσετο καὶ διετῆρει τὴν θερμότητά του, ἡ ὁποία δὲν ἄφινεν αὐτὸ νὰ ψυχρανθῇ, ὥστε νὰ στερεοποιηθῇ. Ἐνῶ δὲ τὰ περὶ τὸ κέντρον σφαιρίδια τοῦ ρεύματος συμπυκνούμενα ἐσχημάτιζον ὑγρὰν σφαῖραν διάπυρον, τί συνέβαινεν εἰς τὰ λοιπὰ σφαιρίδια τοῦ ρεύματος;

Τὰ λοιπὰ σφαιρίδια τοῦ ρεύματος, τὰ περίξ τοῦ κέντρου κινούμενα, ἐξηκολούθουν νὰ κινῶνται περὶ τὴν ὑγρὰν ἐκείνην μάζαν τοῦ κέντρου. Ἀλλ' ἐνῶ ἐκινούντο καὶ ταῦτα περὶ τὸ κέντρον, συνέβη καὶ εἰς αὐτὰ ὅ,τι κατ' ἀρχὰς

συνέβη εἰς τὸ ὅλον ρεῦμα. Ἐνῶ ἐσχηματίζετο ἡ σφαιροειδὴς μάζα τοῦ κέντρου, συγχρόνως τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ ρεύματος, περιστρεφόμενον περὶ τὸ κέντρον, ἤρχισε νὰ συστρέφεται καθ' ὁδόν· διότι τὰ σφαιρίδια αὐτοῦ κινούμενα ἄλλα ταχύτερον καὶ ἄλλα βραδύτερον, ἄλλοτε ταχύτερον καὶ ἄλλοτε βραδύτερον, ἀπῆντων καθ' ὁδὸν ἀντίστασιν τινα. Τοιοῦτοτρόπως διάφορα μέρη τοῦ ρεύματος ἐκείνου ἠναγκάσθησαν καθ' ὁδὸν νὰ συστρέφωνται καὶ ἀπετέλεσαν ἄλλα κέντρα, περὶ τὰ ὁποῖα περιστρέφοντο τὰ σφαιρίδια τοῦ ρεύματος, ἐνῶ συγχρόνως ἐκινούντο καὶ περὶ τὸ πρῶτον κέντρον. Καὶ περὶ τὰ δεύτερα ταῦτα κέντρα συνεσπειρώθησαν τὰ σφαιρίδια καὶ ἐσχημάτισαν ἄλλας μάζας ὑγρὰς σφαιροειδεῖς, διαπύρους σφαίρας, περὶ τὰς ὁποίας ὑπῆρχεν ἀκόμη κινουμένη ἄλλη ἀφθονος ἀερώδης ὕλη· αἱ δὲ δεύτεραι αὗται σφαῖραι μαζί με τὴν περὶ ἑαυτὰς ἀερώδη ὕλην ἐξηκολούθησαν νὰ κινῶνται περὶ τὸ κέντρον τῶν, δηλ. περὶ ἑαυτὰς, καὶ συγχρόνως περὶ τὴν πρώτην σφαῖραν τοῦ πρώτου κέντρου.

Ὅ,τι συνέβη εἰς τὴν ἀερώδη ὕλην τὴν περίξ τῆς πρώτης ὑγρᾶς σφαίρας, τὸ αὐτὸ ἔπειτα συνέβη καὶ εἰς τὴν ἀερώδη ὕλην τὴν περίξ τῶν δευτέρων σφαιρῶν. Καὶ περὶ τὰς δευτέρας ταύτας σφαίρας ἐσχηματίσθησαν ἄλλαι σφαῖραι, κινούμεναι περὶ αὐτὰς καὶ μαζί με αὐτὰς περὶ τὴν πρώτην σφαῖ-

ραν. Ἀκόμη καὶ περὶ τὰς τριτευούσας ταύτας σφαῖρας ἐσχηματίσθησαν ἄλλαι σφαῖραι, αἱ ὅποσαι κινεῦνται περὶ αὐτὰς τὰς τριτευούσας, καὶ μαζί μὲ αὐτὰς περὶ τὰς δευτερευούσας, καὶ μαζί μὲ αὐτὰς περὶ τὴν πρωτεύουσαν σφαῖραν.

Πόσαι τοιαῦται τάξεις σφαιρῶν ἐσχηματίσθησαν, εἶνε ἄγνωστον· εἶνε ὅμως γνωσταὶ τέσσαρες τοῦλάχιστον τάξεις τοιούτων σφαιρῶν, καὶ τοῦτο ἐκ τῆς παρατηρήσεως τοῦ ἡμετέρου Ἡλίου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν κινουμένων πλανητῶν. Ὁ ἡμέτερος Ἡλιος ἀπεδείχθη ὅτι κινεῖται περὶ ἄλλον ἥλιον, περὶ δὲ τὸν ἡμέτερον Ἡλιον κινεῦνται οἱ πλανῆται, ἐν εἰς καὶ ἡ Γῆ, περὶ δὲ τοὺς πλανήτας οἱ δορυφόροι, καθὼς περὶ τὴν Γῆν ἡ Σελήνη. Ἄν ὁ ἥλιος ἐκεῖνος, περὶ ὃν κινεῖται ὁ ἡμέτερος, εἶνε ἡ πρώτη ὕγρὰ σφαῖρα, ὁ ἡμέτερος Ἡλιος εἶνε δευτέρας τάξεως σφαῖρα, ἡ Γῆ τρίτης καὶ ἡ Σελήνη τετάρτης τάξεως καὶ τελευταίας. Ἀγνοοῦμεν λοιπὸν ἂν καὶ ἐκεῖνος ὁ ἥλιος, περὶ ὃν κινεῖται ὁ ἡμέτερος, ἂν, λέγω, καὶ ἐκεῖνος κινεῖται περὶ ἄλλον ἥλιον.

(Ἔπεται συνέχεια)

I. II.

ΠΛΟΥΤΟΛΟΓΙΚΑ

Περὶ τῆς παραγωγῆς.

Εἰς τὴν Πλουτολογίαν ἡ λέξις πα-

ραγωγή δὲν σημαίνει τὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι δημιουργίαν πράγματος τινος· διότι τὴν τοιαύτην δύναμιν μόνος ὁ τοῦ σύμπαντος κόσμου Δημιουργὸς Θεὸς ἔσχεν· ὁ δὲ ἄνθρωπος, καθὼς καὶ ἡ φύσις, οὐδὲ μικρότατον μόριον ὕλης ἢ ἄτομον δύναται ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι νὰ παραγάγῃ. Ὡστε λέγοντες περὶ ἀνθρώπου τινός, ἢ περὶ τῆς φύσεως, ὅτι παράγει ἢ παρήγαγε τὸ δεῖνα ἀντικείμενον, ἄλλο τι ἐννοοῦμεν καὶ οὐχὶ τὴν ἐκ τοῦ μηδενὸς εἰς τὸ εἶναι παραγωγήν.

Τί λοιπὸν ὀνομάζεται παραγωγή ἐν τῇ πλουτολογίᾳ; Παραγωγή ἐν τῇ πλουτολογίᾳ λέγεται ἡ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν φυσικῶν νόμων συνένωσις καὶ διάπλασις προὑπαρχόντων ὑλικῶν στοιχείων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποτελεσθῶσι πράγματα ἀρμόδια εἰς τὴν θεραπείαν τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπειδὴ δὲ τὰ μὲν στοιχεῖα, ἐξ ὧν συναποτελοῦνται καὶ παράγονται διάφορα πράγματα, ὑπάρχουσιν ἐν τῇ φύσει, ὁ δὲ συνδυασμὸς τούτων γίνεται κατὰ τοὺς φυσικοὺς νόμους, ὠφέλιμον εἶναι νὰ σπουδάζωμεν καὶ γνωρίζωμεν τοὺς φυσικοὺς νόμους, τῇ ἐφαρμογῇ τῶν ὁποίων παράγονται τὰ διάφορα πράγματα.

Ὅσον δὲ καλλίτερον γνωρίζωμεν τοὺς νόμους τῆς φυσικῆς, τῆς χημείας, τῆς μηχανικῆς, τόσον ἰκανώτεροι γινόμεθα εἰς τὴν παραγωγήν διαφο-

ρων πραγμάτων χρησίμων εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, καὶ τόσον περισσότερον δυνάμειά νὰ ὑποδοθῶμεν καὶ διευθύνωμεν καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν εἰς τὴν παραγωγὴν περισσότερων καὶ χρησιμωτέρων εἰς ἡμᾶς πραγμάτων, νὰ ἐμποδίζωμεν δὲ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιφέρῃ εἰς ἡμᾶς βλάβας καὶ ζημίας καὶ καταστροφάς.

Ἀλλὰ παραγωγικὴ ἐνέργεια θεωρεῖται καὶ πᾶσα ἐργασία, ἥτις συντελεῖ εἰς τὴν παραγωγὴν χρησίμου τινὸς πράγματος οὐχὶ ἀμέσως ἀλλὰ πόρρωθεν, οὕτω τρόπον τινὰ ὡς παρασκευαστικὴ τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὴν παραγωγὴν τοῦ χρησίμου πράγματος. Οὕτω δὲ ἐπεκτεινομένης τῆς ἐννοίας τῆς παραγωγῆς, δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὡς παραγωγὸς πᾶς ἐργάτης, γεωργός, τεχνίτης, ἔμπορος, ἐπιστήμων, καλλιτέχνης κτλ. ἡ δὲ ἐργασία ἐκάστου τούτων, ὡς δημιουργικὴ χρησιμότητος, εἶνε καὶ λέγεται παραγωγικὴ.

Ὡς στοιχεῖα δὲ ἀναγκαῖα καὶ συντελεστικὰ εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν χρησίμων τοῖς ἀνθρώποις πραγμάτων εἶνε α'.) ἡ φύσις ἥτοι ἡ ὕλη καὶ αἱ φυσικαὶ δυνάμεις, β'.) τὸ κεφάλαιον καὶ γ'.) ἡ ἀνθρωπίνη ἐνέργεια.

Εἰς τὰς πρώτας βιοποριστικὰς τέχνας, τὴν θήραν καὶ τὴν ἀλιείαν, ἡ φύσις ἢ διὰ τινων φυσιολογικῶν νόμων παράγουσα, συντηροῦσα καὶ πολλαπλασιάζουσα τὰ διάφορα εἶδη τῶν θαλασσιῶν καὶ χερσαίων ζώων, καὶ ἡ

τοῦ ἀνθρώπου ἐργασία ἢ καταβαλλομένη πρὸς σύλληψιν καὶ κατοχὴν αὐτῶν, ἀποτελοῦσι τὰ κυριώτερα στοιχεῖα τῆς παραγωγῆς τῶν πρὸς τροφήν καὶ ἐνδυμασίαν τῶν ἀνθρώπων χρησίμων πραγμάτων· οὐχ ἥττον ὁμῶς καὶ εἰς αὐτὰς τὰς τέχνας ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα εἶνε καὶ τὰ κεφάλαια· λογίζονται δὲ καὶ εἶνε βεβαίως κεφάλαια ἐνταῦθα τὰ τόξα, τὰ βέλη, τὰ δίκτυα κτλ. ἄνευ τῶν ὁποίων οὐδὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ ὁ κυνηγὸς καὶ ὁ ἀλιεύς.

Ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ποιμενικῇ, τῷ νομαδικῷ βίῳ, τὰ φυσικὰ στοιχεῖα εἶνε λίαν οὐσιώδη, διότι διὰ τοῦ χόρτου, ὅπερ εἶνε προῖον τῆς φύσεως, διατηρεῖται καὶ πολλαπλασιάζεται τὸ κεφάλαιον τοῦ ποιμένου. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῇ γεωργίᾳ αἱ φυσικαὶ δυνάμεις εἶνε συντελεστικώταται· διότι διὰ τῶν στοιχείων τῆς γῆς καὶ τῆς ἀτμοσφαίρας βλαστάνουσι καὶ καρποφοροῦσι τὰ φυτὰ, ἅπερ φιλοπόνως θεραπεύει καὶ καλλιεργεῖ ὁ γεωργός. Ἀλλὰ καὶ ἐν ἀμφοτέραις ταύταις ταῖς τέχναις ἐκτὸς τῆς φύσεως συνεργοῦσι καὶ τὰ κεφάλαια καὶ ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἐργασία. Ἐν δὲ τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ τὰ σπουδαιότερα στοιχεῖα εἶνε ἡ ἐργασία τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ κεφάλαιον· ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα καὶ μάλιστα ἐν τῇ βιομηχανίᾳ συνεργοῦσι καὶ αἱ φυσικαὶ δυνάμεις, τοῦ ὕδατος, τοῦ ἀνέμου ἢ τοῦ ἀτμοῦ, δι' ὧν τίθενται εἰς κίνησιν καὶ ἐνέργειαν αἱ διάφοροι

μηχαναὶ τῶν βιομηχανικῶν ἐργο-
στασίων.

Τελευταῖον ἐν τῇ μετακομιστικῇ
τὸ μὲν κεφάλαιον συνίσταται εἰς ἑπ-
πους, εἰς πλοῖα, εἰς ἀτμαμάξας, εἰς
ἀμάξας κτλ. αἱ δὲ φυσικαὶ δυνάμεις
εἰς ἄνεμον, εἰς ὕδωρ, εἰς ἀτμὸν κτλ.

Ἐκ τῶν εἰρημένων συνάγεται, ὅτι
ἡ παραγωγή εἶνε διαμόρφωσις ἢ διά-
πλασις χρησίμων πραγμάτων· στοι-
χεῖα δὲ ἀναγκαῖα πρὸς κατόρθωσιν
αὐτῆς εἶνε ἡ φύσις, ἡ τοῦ ἀνθρώπου
ἐργασία καὶ τὰ ἐκ ταύτης παραγόμενα
κεφάλαια.

Θ. Γ.

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΚΑ

Ποντικὰ παραμύθια.

12. Ἡ Σαχταρίτσα.

(Τραπεζεύς)

(Συνέχ. καὶ τέλος. Ἴδε προηγ. φύλλον)

Ἄρ ἐπῆρεν τοῦ βασιλέα ὁ γιὸν τὸ
παπούτσ καὶ γυρίζ τ' ὀσπίτσα. Ὅλα
τῇ πολιτείας τ' ὀσπίτσα ἐγύρτσεν, ὅ-
λα τὰ κορίτσα εἶδεν καὶ σὰ κανεῖ-
νος ποδάρ κ' οὐγεψεν τὸ παπούτσ.
Ὅλων ὕστερα ἐπῆεν καὶ σῇ Σαχτα-
ρίτσας τ' ὀσπίτ. Ἀτὲ ἐκάθουτουν ἀ-
πὲς στὰ σαχτάρσα, σ' ἕναν ὅταν μα-
ναχέσσα, καὶ τ' ἀδέρψα ἔς ἔταν
σὸ ἄλλο ὅταν κ' ἄμον ντὸ ἐτέρεσαν
πῶς ἔγ' κ' ἔρχουτουν τοῦ βασιλέα ὁ
γιὸν, ἐφόρεσαν κ' ἐνέλλαξαν κ' ἀστῇ,

χαράν ἀτουν ἐπέταξαν, πῶς θὰ ἔρται
νὰ ἐλέπει ἄτς ἐκεῖνος, καὶ ἔλεγαν·
«Ἐ καὶ νὰ οὐγεβεν τὸ παπούτσ στ' ἐ-
μέτερον τὸ πιδάρ! ἄλλο ντ' ἐθελνα-
με;» Ἄρ ἐπῆεν ἐκεῖ τοῦ βασιλέα ὁ
γιὸν καὶ ἐτέρεσεν στὰ ποδάρσα ἔουν
τὸ παπούτσ καὶ νὲ στοῦ εἰνὸς τὸ πο-
δάρ ἐχώρεσεν καὶ νὲ στ' ἄλλινές. Τῇ
Σαχταρίτσαν κ' ἐφάνέρωσαν. Ἄλλο-
μίαν τοῦ βασιλέα ὁ γιὸν ἐρώτεσεν ἄτς.
«Ἄλλο κανὰν ἔχετε;» Ἀτοῖν παλ
εἶπαν· «Ἄλλο κανὰν σάγκιταμ' κ' ἔ-
χομε». Ἀτὸς παλ εἶπεν. «Ντό: σάγ-
κιταμ' κ' ἔχομε; τίναν ἔχετε; φέρτε
ἐλίγωρα ἃς ἐλέπ' ἀτεν.» Ἐκεῖν παλ
εἶπαν· «Ἄρ ἔχομε εἶναν ἀδελφῇν
κ' ἄλλο, ἀπὲς στὰ σαχτάρσα κάθε-
ται· ἐκεῖνεν νὰ μὴ ἐλέπς ἀτεν πα γίνε-
ται.» «Ἄς ἔν, εἶπεν ἀτὸς, φέρτε ἃς
ἐλέπ' ἀτεν.» Ἀτοῖν πα, ντό νὰ ἔξε-
ραν; νὰ εἶχαν ἐξερεῖνε πῶς ἐκεῖνεν
ἐράευν τοῦ βασιλέα ὁ γιὸν, καμμίαν
ἔλεγαν ἀτο' κεῖ; Ἄρ ἐπῆγαν ἐλάλε-
σαν ἀτεν· «Κομμενόχρονε, ἔλα ἃς
τερεῖ τοῦ βασιλέα ὁ γιὸν τὸ παπούτσ
καὶ στ' ἐτὸν τὸ ξεροπόδαρον.» Ἡ
Σαχταρίτσα ἀπ' ἐμπροστὰ ἐνοῖσεν πῶς
ἐρθεντοῦ βασιλέα ὁ γιὸν μὲ τὸ παπούτσ
καὶ ἐπῆρεν ἔβαλεν τ' ἄλλο τὸ παπούτσ
σπὴν τὸ ἐπν ἄτς. Ἄρ ἐπῆεν ἐκεκὰ κ' ἄ-
μον ντ' ἐφόρτσεν ἀτεν τοῦ βασιλέα ὁ
γιὸν τὸ παπούτσ κ' ἐτέρεσεν πῶς ἴ-
σα ἴσα ἐγέντον, ἐπέταξεν ἀστῇ χαράν
ἀτ καὶ εἶπεν ἀτεν· «Ἄρ ἐτὲν θὰ πρί-

1. λ. τ. = πὲς πῶς, ὑπόθεσις ὅτι.

ρω, ἐσὲν ἐράεῦα. » Ἀτέ παλ ἐξέγκεν καὶ τ' ἄλλο τὸ παπούτσ ἀστὴν τσέπν αὐς καὶ ἐτέρεσεν ἀπο τοῦ βασιλέα ὁ γιόν, ἐστραστὲν, τσίπ' ἄμον τ' ἄλλο ντὸ εἶχεν ἐκεῖνος, καὶ, « Ἄλλο τιδὲν 'κ' ἐν, ἐνούντσεν· ἀτὲ ἔτον τίναν ἐκουβαίαιψα¹. » Τ' ἀδέλφ²α 'τς ἐσά-
σεψαν κ' ἐπέμναν, νι ἀστὴ σκάτν ἀ-
τουν ντ' ἐποῖναν 'κ' ἔξεραν. Πῶς ἡ Σαχταρίτσα νὰ εἶχεν αἶκον παπούτσ³ καὶ πῶς θὰ παίρ τοῦ βασιλέα τὸ γιόν!

Ἄλλομίαν ἐποῖκεν τοῦ βασιλέα ὁ γιόν σεράντα ἡμέρες καὶ σεράντα νύχτας χαρὰν καὶ ἐπῆρεν τῇ Σαχταρίτσαν. Ἡ Σαχταρίτσα ἡ μάρσα ἐπόνε-
σεν τ' ἀδέλφ²α 'τς, γιατί ἔσαν φτω-
χαί, καὶ εἶπεν ἀπο τοῦ βασιλέα τὸ γιόν καὶ ἐπῆρεν αὐς μετ' ἐκεῖνε³ καὶ εἶχεν αὐς σοδ παλάτ. Ἄμα αὐτοῖν ἐκαρεῖλε-
νεύταν⁴ τῇ Σαχταρίτσαν καὶ ἡμέραν καὶ νύχταν ἐνούνιζαν πῶς νὰ φτ⁵άγνε καὶ νὰ χάνν' ἀτεν.

Στ' ἐννέα μῆνας ἀπὸν ἡ Σαχταρίτσα ἐποῖκεν ἕνα ἔμμορφον ἀγουρόπον, καὶ τ' ἀδέλφ²α 'τς σομίαν ἐκρυφαν ἀπο ~~ἐκεῖ~~ ἐπῆγαν ἔθαψαν ἀπο μετὴν πῆλν ἀπὲς στο⁵ βασιλέα τὴν παχτόεν καὶ εἶπαν τοῦ βασιλέα τὸ γιόν· « Ἡ γυναῖκα σ' ἕναν κάταν ἐποῖ-
κεν. » Ἀτός παλ ἐλυπέθεν πολλὰ καὶ ἔρθεν ἀτον κίτσ⁵, καὶ ἡ μάρσα ἡ Σαχταρίτσα πα 'κ' ἔξερεν ντ' ἐποῖκεν καὶ τ' ἀδέλφ²α 'τς ἔλεγαν ἀτεν· « Κάταν

ἐποῖκες, κάταν ἐποῖκες. » Τ' ἄλλο τὸ χρόνον ξαν ἐποῖκεν ἡ Σαχταρίτσα ἀλ-
λένιν ἔμμορφον ἀγουρόπον καὶ τ' ἀ-
δέλφ²α 'τς ξαν ἐκρυφαν καὶ ἔθαψαν ἀπο ἀπὲς στὴν παχτόεν, οὔμπαν καί-
κά ἔθαψαν καὶ τ' ἄλλο, καὶ εἶπαν τοῦ βασιλέα τὸ γιόν· « Ἡ γυναῖκα σ' ἐ-
ποῖκεν ἕναν κουταβόπον. » Ἀτός πα ἐθύμωσεν καὶ εἶπεν· « Ντὸ κακὸν ἔν αὐτο; ἀλλομίαν ἂν ἐρτάει αἶκον τι-
δὲν, θὰ χάν' ἀτεν, » καὶ τοῇ Σαχτα-
ρίτσας τ' ἀδέλφ²α ἐχαίρουσαν. Στὸν τρίτον τὸ χρόνον ἀπὸν ξαν ἐποῖκεν ἡ Σαχταρίτσα ἕνα ἔμμορφον ἀγουρόπον καὶ ἄλλο, καὶ ξαν ἔθαψαν ἀπο τ' ἀδέλφ²α 'τς μετ' ἄλλα, καὶ εἶπαν τοῦ βασιλέα τὸ γιόν· « Ἡ γυναῖκα σ' ὀφ⁵ ἐ-
ποῖκεν. » Ἀτός ἄμον ντὸ ἔκτεν ἀπο, ἐπῆρεν ἀτον ἡ κλαίη καὶ ξάι 'κ' ἔστε-
κεν καὶ εἶπεν· « Αἶκον κακὸν γίνεται; ἄλλο 'κὶ θέλω νὰ ἐλέπ' ἀτεν στ' ὀμ-
μάτ⁵α μ. » Ἄμα ἐγάπανε ἀτεν πολ-
λὰ καὶ 'κ' ἐπῆεν ἡ καρδιά 'τ νὰ σύ-
ρει ἀτεν ἐξ ἀστὸ παλάτν ἀτ, καὶ ἐ-
πρόσταξεν καὶ ἔβαλαν ἀτεν σο' ἕνα ὀ-
τάν ἀπὲς, καὶ ἐξ 'κ' ἐβγαῖνε, καὶ ἀτός πα 'κ' ἔλεπεν ἀτεν.

Ἄλλομίαν ἀστὰ κάμποσον καιρὸν ὕστερα ἐφύτρωσαν ἀπὲς στὴν παχ-
τόεν, ἐκεῖ στὸν τόπον καικά, οὔμπαν ἔθαψαν τὰ τρία ἀγουρόπα, ἐφύτρωσαν ἀπὸν ἀτουν τρία τσίτσέκια. Κ' ἐπε-
κεῖ ἕνα χτῆνον ἐπῆεν ἐκεῖς καὶ ἔ-
φαιεν τὰ τσίτσέκια, καὶ ἀλλομίαν ἐγα-
στρώθεν τὸ χτῆνον καὶ στ' ἐννέα μῆ-
νας ἀπὸν ἐγέννεσεν κ' ἐποῖκεν τρία

1. ντίπ, ἐντελῶς. — 2. ῥ. τ. = κατεδίω-
ξα. — 3. μεθ' ἑαυτῆς. — 4. ῥ. τ. = ἐχθρεύ-
θησαν. — 5. λ. τ. = αἰσχρὸν, προσβλητικόν.

ἔμμορφα, ἐλόγχρυστα ἀγουρόπα. Ἀτόσον ἔμμορφα ἔσαν, ἔλεπες ἅτα κ' ἐσάσσευες· καὶ κάθ' ἕνα εἶχεν στήν γούλαν ἄθε ἐλόερα ἕνα ἀρμάθ μαργατάρ^α. Τοῦ χτηνὶ ὁ σααπῆς ἔτον εἷνας γραῖα καὶ κ' εἶχεν παιδίν, καὶ ἄμον ντὸ εἶδεν τ' ἀγουρόπα, ἐσάσσεψεν καὶ ἀστὴ χαράν ἄτς ἐπαλαλῶθεν. Ἀτὰ ἄμον ντ' ἐγεννέθαν ἐρχίνεσαν νὰ συντχάινε καὶ ἐβύζαναν τὸ χτηῆνον. Ἀλλομίαν ἐρώταναν ἅτα· « Τίνος παιδόπα εἴστιν; » καὶ ἅτὰ ἔλεγαν· « Ἰντσαν ἐπρεῖ καὶ λύν ἀοῦτα τὰ μαργατάρ^α, τ' ἐκείνοῦ εἶμες. » Ἀλλομίαν ἐπολέμεσεν ὁ εἷνας, ἐπολέμεσεν ὁ ἄλλος, κανεῖς κ' ἐπόρεσεν νὰ λύνει ἅτα, καὶ ὅλ' ἐσάσσευαν, πῶς ἐποῖκεν τὸ χτηῆνον ἀοῖκα παιδόπα, καὶ ὅλ', ποιος ἔκουαν ἅτο, ἔτρεχαν ἐκεῖ καὶ ἔλεπαν ἅτα. Ὅλον ἡ πολιτεία ἔμαθεν ἅτο· ἔμαθεν ἅτο καὶ τοῦ βασιλέα ὁ γῆρὸν καὶ ὁ μαῦρον, τοῦ παιδὶ καμμένος ἔτον, ἔστειλεν ἀθρώπς καὶ ἐπρόσταξεν νὰ φέρνε τὰ παιδόπα καὶ ἐλέπει ἅτα. Ἄμον ντὸ ἔφεραν ἅτα ἐμπροστά τ' καὶ εἶδεν ἅτα ἄτκα ἔμμορφα, κάπως ἐγένοντο ἡ καρδιά τ' καὶ ἐγκαλεῖσκούτου καὶ ἐφίλνεν ἅτα καὶ τὰ δεῖκρεα τ' ἐκατιβαῖνναν ἄμον χαλάζ^α. Κ' ἐπεκεῖ ἐπολέμεσεν νὰ λύν τὰ μαργατάρ^α καὶ κ' ἐπόρεσεν, καὶ ἡ καρδιά τ' ἐρύουτου¹. Ἀλλομίαν ἔρθεν ἡ Σαχταρίτσα στὸν νοῦν ἅτ καὶ εἶπεν· « Ἔ καὶ νὰ ἐπόρνευ ἐκεῖνε κ' ἔλυνεν ἅτα· ἄς

1. ῥύουμαι = λρόνω (ἀμτθ.)

λαλῶ ἅτεν κ' ἔρται, » καὶ ἐπρόσταξεν κ' ἐλάλεσαν ἅτεν. Ἡ Σαχταρίτσα ἄμον ντὸ ἔρθεν ἐκαίκα καὶ εἶδεν τ' ἀγουρόπα, ἄμον ἡ καρδιά τ' εἶπεν ἅτεν πῶς ἔσαν τ' ἐκείνες, καὶ ἔτρεξεν κ' ἐγκαλεῖστέν ἅτα καὶ ἐκλαιεν ἐκλαιεν καὶ κ' ἐπόρνευ νὰ στέχ ἅττ κλάμματα. Ἐκλαιεν καὶ τοῦ βασιλέα ὁ γῆρὸν μετ' ἅτεν καὶ εἶπεν ἅτεν· « Τέρεν, τέρεν, λάχ' ἐπορεῖς καὶ λύντς τὰ μαργατάρ^α. » Ἀτέ πλ εἶπεν· « Ναὶ, ἐγὼ θὰ λύν' ἅτα, τ' ἐμὰ εἶνε ἀοῦτα τ' ἀγουρόπα. » καὶ ἅτὸς ἄμάν ἐγκαλεῖστέν κ' ἐφίλεσεν ἅτεν καὶ ἀστὴ χαράν ἅτ ντ' ἐποῖνευ κ' ἔξερεν. Ἀλλομίαν εἶπεν ἅτον ἡ Σαχταρίτσα· « Πέ ἄς ἔρται ὁ βασιλέας καὶ ὅλον ἡ δωδεκάρα στὸ παλάτ, στ' ἕνα ὅτάν ἀπέσ, ἄς ἔρχουν καὶ τ' ἀδέλφ^α μ ἐκεκά, κ' ἐγὼ θὰ λύνω τὰ μαργατάρ^α. »

Σσεμίαν τοῦ βασιλέα ὁ γῆρὸν ἐλάλεσεν τὸν κύρν ἅτ, ἐλάλεσεν καὶ ὅλον τὴ δωδεκάραν, ἐπρόσταξεν καὶ ἔρθαν καὶ τῇ Σαχταρίτσας τ' ἀδέλφ^α, ἐπῆρεν καὶ ἅτὸς τ' ἀγουρόπα καὶ ἔρθεν μὲ τὴ Σαχταρίτσαν ἀπέσ στήν ὅτάν. Ἀλλομίαν ἐκάτσαν ὅλ' στή σειράν καὶ τῇ Σαχταρίτσας τ' ἀδέλφ^α ντὸ ἔτον κ' ἔξεραν καὶ ἡ καρδιά τουν ἐποῖνευ τίχ τίχ. Ἀλλομίαν εἶπεν ἡ Σαχταρίτσα· « Κλειδῶστε τὰ πόρτας, κανεῖς κ' θὰ ἐβγαίν οὕς νὰ τελεόνω τὸ λόγ^ο μ. » Σσεμίαν ἐκλεί-

1. κάπως.

δωσαν τὰ πόρτας καὶ ἡ Σαχταρίτσα ἐπῆρεν στ' ἐκεῖνεν καικὰ τ' ἀγουρόπα, καὶ ἐρχίνεσεν νὰ λείει. Εἶπεν πῶς εἶχαν εἶναι γραῖαν μάνναν καὶ τ' ἀδέλφῃα 'τς ἔσπαξαν καὶ ἔραγαν ἀτεν. 'Αλλομίαν τ' ἀδέλφῃα 'τς ἐλάγκεισαν κ' ἐσχῶθαν καὶ ἔτρεξαν στήμ πόρταν· » 'Ανοιῖξτε μας, ἀνοιῖξτε μας, θὰ πᾶμε ὀξικέσ', ἐπεκατουρέθαμε. » — « Ἐ! εἶπεν τοῦ βασιλέα ὁ γιόν, καθέστε σσὸν τόπον ἔσουν, πρὸθεν 'κ' ἔχετε ἄδειαν νὰ πᾶτε· ποῖστε ἀφκάτ' ἔσουν. 'Ατρίν πα, ντό νὰ ἐφτάγνε; ἐσούφρωταν ἐκεκά· ἐγροῖζαν πῶς ἔρθεν ἡ ὥρα νὰ εὐρίκνε ντ' ἐποίκανε. 'Αλλομίαν εἶπεν ἡ Σαχταρίτσα ἀπ' ἕναν ἕναν ὅλα ντ' ἐποίκαν ἀτεν τ' ἀδέλφῃα 'τς. Εἶπεν πῶς ἀτὲ ἐτοπλάεψεν τὰ στούδεα τοῦ μάνας ἀτς καὶ κάθαν πιρνὸν ἔκλαιεν ἀτα καὶ στὰ σεράντα ἡμέρες ἀπάν ἐγέντανε ἕναν ὀλόχρυσον φορεσίαν καὶ ὅσα θὰ ἐβγαῖννε ἐρχουτουν ἕναν ὀλόχρυσον ἄλογον καὶ ἐκαβάλκευεν. Εἶπεν πῶς ἀστ' ἐπῆρεν ἀτεν τοῦ βασιλέα ὁ γιόν, ἐποῖκεν στὸ χρόνον ἀπάν ἕναν ἀγουρόπον καὶ τ' ἀδέλφῃα 'τς εἶπανε πῶς ἐποῖκεν κάταν, καὶ τ' ἄλλο τὸ χρόνον ἐποῖκεν ἀλλέναν ἀγουρόπον, κὶ ἀτρίν εἶπαν πῶς ἐποῖκεν κουτάβ, καὶ τ' ἄλλο τὸ χρόνον ξαν ἐποῖκεν ἀλλέναν ἀγουρόπον καὶ ἐκεῖν εἶπαν πῶς ἐποῖκεν ὀφείδ, καὶ τὰ τρία πα ἔθαψαν, καὶ ἐφύτρωσαν καὶ ἐγένταν

τοῖτῶεκια καὶ ἔφραεν ἀτα τὸ χτῆνον καὶ ἐποῖκεν ἐκεῖνα τ' ἀγουρόπα. Καὶ σίτ ἔλεεν γιὰ τ' ἀγουρόπα, ἐγκάλεσκειν κ' ἐφίλνεν ἀτα καὶ σσὰ κάθα ἕναν λόγον ἀτς ἔλεεν: « Τρία χρυσόσκουλα μ ἀγούρῃα » καὶ τὰ δᾶκρῃα 'τς ἔτρεχαν χαλάζα καὶ τὰ μαργατάρῃα ἐλύουσιν ἀπ' ἕναν ἕναν καὶ ἐρούζνανε ἀστοῦ παιδίων τὰ γούλας. Ὅλ ἐτάτρεψαν καὶ ἐτέρναν, καὶ τοῦ βασιλέα ὁ γιόν ἐγκαλεστέν τ' ἀγουρόπα καὶ ἐφίλνεν ἐφίλνεν καὶ 'κὶ ἐπόρνεεν νὰ χορτάζει ἀτα. Ὑστερα εἶπεν σσῇ Σαχταρίτσας τ' ἀδέλφῃα: « Ντό θέλετε; ἄλογον γρόκσα σπαθίν; » 'Ατρίν παλ εἶπαν· « Σπαθίν στή γούλα σ· ἄλογον θέλουμε νὰ καθαικεύουμε καὶ σεργιανίζουμε. » Σσομίαν ἐπρόσταξεν τοῦ βασιλέα ὁ γιόν καὶ ἐπῆραν δύο δυνατὰ ἄλογα καὶ τὴν εἶναν ἔδεσαν σσοῦ εἰνὸς τ' ἄλογου τ' οὐράδ καὶ τὴν ἄλλην στ' ἄλλινθεί, καὶ ἐκουστουρλάεψαν ἀτα ἀπὲς στήν πολιτείαν καὶ ἐποίκαν ἀτς κομμάτῃα κομμάτῃα.

Ὅτὸτε τοῦ βασιλέα ὁ γιόν ἐγάπεσεν τὴ Σαχταρίτσαν ἀστὸ πρῶτον κὶ ἄλλο πολλὰ, καὶ ξαν ἐποίκαν σεράντα νυχτουήμερα χαρὰν, φαίχ, ποτία, χορόντας. Ὑστερα ἐπέθανεν ὁ βασιλέας καὶ ἐκάτσεν ὁ γιός ἀτ στὸ σκαμνὶν καὶ ἔζησεν μὲ τὴ Σαχταρίτσαν πολλὰ χρόνῃα χαρεμένα.

Ι. Π.

1. ἔξω = εἰς τὸν ἀπόπατον.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Καθ' ἃ ἀναγινώσκομεν ἐν ταῖς ἐφημερίσι, λαμπροτάτη ὑπῆρξεν ἡ ὑποδοχή, ἣν ἐποιήσαντο οἱ Θεσσαλονικεῖς πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην αὐτῶν κ. Γρηγόριον Καλλιίδην.

— Εἰς τὸν ναῖσκον τοῦ ἁγ. Γεωργίου Κουρτσιᾶ, ὁ ὁποῖος ἀνέκαθεν ἦτο σεβαστὸς εἰς πάντας τοὺς ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς περιχώροις εὐλαβεῖς χριστιανούς διὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἁγίσμα, συνηθίζουσι νὰ ἐκκλησιάζωνται καὶ προσέρχωνται ὡς προσκυνηταί, μάλιστα κατὰ τὸ ἔαρ, πολλοί. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ναῖσκος οὗτος δὲν εἶνε ἐνοριακός, πρὸ ἐτῶν εἶχεν ἀποφασισθῇ, ὅπως τὸ εἰσόδημα αὐτοῦ χρησιμεύῃ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν σχολείων. Ἐγένετο δὲ καὶ ψήφισμα ὑπὸ τῆς Φιλοπρώχου Ἀδελφότητος, ὅπως τὸ ἐτήσιον μνημόστυνον τῶν δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν αὐτῆς τελῇται κατὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ ἐν τῷ ναίσκῳ τούτῳ. Πρὸ τινων ἐτῶν ὁμοῦς ὁ παρὰ τὸν ναῖσκον τοῦτον παραρρέων χεῖμαρρος εἶχε καταρρίψει τὸν περίβολον τῆς αὐλῆς τοῦ ναύσκου, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ναῖσκος ἔνεκα τῆς παλαιότητος αὐτοῦ ἐβιωρήθη ὡς ἐτοιμόρροπος· ὁθεν καὶ ἔκαυσεν ἐπὶ τινὰ χρόνον ἡ ἐν αὐτῷ λειτουργία, καὶ ἡ συρροὴ τῶν προσκυνητῶν βαθμηδὸν ἡλαττώθη. Εὐτυχῶς ἡ κατάστασις αὕτη διήρκεσεν ἐπ' ὀλίγον· διότι πρῶτον μὲν

τινῶν ἐτῶν Ἐφορος Ταμίας τῶν σχολείων, ἐφρόντισε νὰ ἐπισκευάτῃ τὸν ναῖσκον· ἔπειτα δὲ ὁ κ. Θεοδόσιος Φουντόπουλος μετὰ προθυμίας καὶ δραστηριότητος ἐνεργήσας ὡς Ἐφορος τῶν Σχολείων, κατώρθωσε νὰ οἰκοδομήτῃ τὸν καταπεσόντα ὑπὸ τοῦ χεῖμαρρου περίβολον, δαπανήσας πρὸς τοῦτο ὑπὲρ τὰς 100 λίρας, αἵτινες προθύμως προσηνέχθησαν ὑπὸ τῶν εὐλαβῶν κατοίκων τῆς ἡμετέρας πόλεως. Τελευταῖον δὲ εὐτυχῶς καὶ ὁ ἀπὸ δύο ἐτῶν ἐπιτροπεύων ἐν τῷ ναίσκῳ τοῦ ἁγ. Γεωργίου Κουρτσιᾶ καὶ Ἀβραάμ Ἰωακείμιδης μετὰ ζήλου ἀξιεπαίνου καὶ προθυμίας μεγάλη ἐργάσθη καὶ ἐργάζεται εἰς τὴν διακόσμησιν καὶ εὐπρέπειαν τοῦ τοῦ ναύσκου καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ κήπου· οἶδεν τὸν μὲν νάρθηκα τοῦ ναοῦ ἐπικτείνας καὶ ἐπιστεγάσας καὶ διὰ ξυλίνου διαφράγματος περιφράξας, κατέστησεν ἀρμόδιον εἰς τὸ νὰ στέκωνται ἐν αὐτῷ καὶ ἐν βροχερῷ καιρῷ ἄρχετοὶ ἄνθρωποι· τὸν δὲ κήπον ἱσοπεδώσας, μὲ διάφορα φυτὰ καὶ ἄνθη ἐκόσμησεν. Ὡστε, ὅταν μετὰ τινὰ ἔτη τὰ φυτευθέντα δένδρα μεγαλώσουν, ὁ κήπος τοῦ ἁγ. Γεωργίου θέλει γίνεαι λίαν εὐχάριστος, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ συρροὴ τοῦ λαοῦ εἰς τὸν ἁγ. Γεώργιον θὰ ᾔηται μεγαλύτερα. Ἀλλὰ πρὸς ἐντελέστερον εὐτρεπισμὸν τοῦ προσκυνήματος τούτου ἀπαιτοῦνται εἰσέτι δύο τινά· πρῶ-

αλληλοτέραν θέσιν καὶ ἡ διὰ
 ῥμάρου ἐποικοδομὴ τῆς πηγῆς αὐ-
 ῥμάρου. Ἐπειτα ἡ οἰκοδομὴ δωματίων,
 τοῦλάχιστον, τὰ ὅποια νὰ χρη-
 σιμεύουν ὡς κατάλυμα εἰς τοὺς μα-
 κρόθεν ἐρχομένους προσκυνητάς, οἱ
 ὅποιοι ἤδη ἀναγκάζονται πολλάκις
 νὰ διέρχωνται τὴν νύκτα ἐντὸς τοῦ
 ναύσκου, ὅπερ θεβαίως ἄτοπον καὶ
 ἀνάρμοστον εἶναι. Πιστεύομεν, ὅτι ἐν-
 τὰ ῥμάρου διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν
 εὐλαδῶν χριστιανῶν καὶ τῆς προθύ-
 μου φροντίδος τῶν Ἐφόρων τῶν σχο-
 λείων καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ναύσκου
 θέλουσι γέινει καὶ ταῦτα. Ἐπειδὴ δὲ
 πρὸς τοῦτο δοῦνται νὰ συντελέσῃ καὶ
 ἡ εἰς τὸν ναύσκον τοῦτον συρροὴ τοῦ
 λαοῦ, πιστεύομεν ὅτι, ἀρξαμένου ἤδη
 τοῦ ἔαρος, πολλοὶ τῶν χριστιανῶν θά
 φοιτῶσιν εἰς αὐτὸν κατὰ τὰς Κυριακάς
 καὶ ἑορτάς, καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἑορτῇ
 τοῦ ἁγ. Γεωργίου καὶ τῇ τῆς Ἀνα-
 λήψεως, καθ' ἣν γίνεται πανήγυρις
 ἐπὶ τοῦ πλησίον τοῦ ναύσκου τούτου
 κειμένου λόφου, τοῦ καλουμένου Κου-
 λέ-ποι.

— Ἐν Οἰνότη ἀπὸ ἱκανῶν ἐτῶν
 διατηρεῖται πλὴν τοῦ δημοτικοῦ καὶ
 Ἑλληνικὸν σχολεῖον. Ἐπειδὴ ὅμως
 οἱ πρὸς συντήρησιν τῶν σχολείων τού-
 των πόροι δὲν εἶνε σταθεροί, τὸ Ἑλ-
 ληνικὸν σχολεῖον ἐκάτποτε ἐβάδιζεν
 ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς κατα-
 στάσεως τοῦ τόπου, ἥτοι ὅτε μὲν

τέρας καὶ οὐχὶ τοσοῦτον καλῶς, ἔ-
 σθ' ὅτε δὲ καὶ ἐκλείσθη. Εὐτυχῶς ἐ-
 φέτος οἱ ἀναδεχθέντες τὴν Ἐφορείαν
 τῶν ἐν Οἰνότη Σχολείων κ. κ. Χ' Γ.
 Φιλιππίδης καὶ Χ. Ἰακωβίδης με-
 τ' ἀξιεπαίνου ζήλου καὶ δραστηριότη-
 τος ἐνεργοῦντες, καὶ τὸ ἔλλειμμα, ὅ-
 περ ἡ προκάτοχος Ἐφορεία ἀφῆκε,
 κατάρθωσαν νὰ καλύψωσι, καὶ τὰ
 διδάκτρα τακτικῶς τοῖς διδασκά-
 λοις νὰ πληρῶνωσι, καὶ τὸ Ἑλληνι-
 κὸν σχολεῖον, περιλαμβάνον εἰς δύο
 τάξεις 24 μαθητάς, νὰ συντηρῶσιν.
 Ἀλλὰ πλὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολεί-
 ου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ, περιλαμβά-
 νοντος περὶ τοὺς 200 μαθητάς, εὐ-
 κτέον εἶνε νὰ συντηρῇται ἐν Οἰνότη
 καὶ παρθεναγωγεῖον καὶ ὑπάρχει ἐλ-
 πῖς, ὅτι ἡ ἔδρυσις τοῦ παρθεναγω-
 γείου κατὰ τὸ ἐπίδον ἔτος θέλει κα-
 τορθωθῇ.

— Μετ' εὐχαριστήσεως βλέπομεν,
 ὅτι ἡ δημαρχία τῆς ἡμετέρας πόλεως
 ἀξιεπαῖνον καταβάλλει ἐπιμέλειαν
 πρὸς τὸν εὐτρεπισμὸν τοῦ μέχρι τοῦδε
 ἀγρήστου μέρους τοῦ ἐν Μεϊτανίῳ δη-
 μοσίου κήπου, ὅπως χρησιμεύῃ πρὸς
 τέρψιν τοῦ λαοῦ καὶ καλλωπισμὸν τῆς
 πόλεως.

— Χθὲς ἀνεχώρησε διὰ τοῦ Ρωσαι-
 κοῦ μεταβαίνων εἰς Εὐρώπην δι' Ὀ-
 δησσοῦ ὁ Ἐφορος Ταμίας τῶν ἐν-
 ταῦθα Σχολείων κ. Π. Α. Ἐφραμί-
 δης. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ἀνε-
 ρησεν εἰς Βατοῦμ ὁ Σχολάρχης τοῦ Α-
 ... καὶ συνήρ-

ΠΟΙΗΜΑ

Ὁ ψυχικός στολισμός.

Ὁ πλοῦτος, τὰ κοσμήματα,
τοῦ κάλλους ἢ λαμπρότης,
ἀνθρώπων φροῦδα κτήματα
καὶ κόσμου ματαιότης.

Ἡ ἀρετὴ δὲ μόνη
ὑπὲρ τοὺς ἄλλους τὸν θνητὸν
περίβλεπτον καὶ ζηλωτὸν
στολίζει καὶ ὑψώνει.

Τὴν ἀρετὴν, ὦ κόρη,
ὡς κάλλος ἀναφαίρετον,
ὡς θησαυρὸν ἐξαίρετον
ἀγάπα καὶ θεώρει.

Διότι τᾶλλα φθονερά
ἢ τύχη ἂν ἀρπάσῃ,
αὕτῃ ἐμμένει σταθερά·
αὕτην δὲν θέλεις χάσει.

Ἄλ. Κατακουζηνός.

ΠΑΡΕΡΓΑ

1. Λίνιγμα.

Χωρὶς ἐμοῦ θὰ ἔβλεπες
ματαίους σου τοὺς κόπους·
διὸ συχνάκις μ' εὐχονται
εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους.

Τὴν κεφαλὴν μου ἔκκοψον,
καὶ τὸν κορμὸν μου

καὶ νῆπον θαῦρης, ἄλλοτε
περίφημον, πλουσίαν.

2. Λίνιγμα.

Τὸ πρῶτον εἶνε ἴσιον,
τὸ δευτέρον μου μίαν . . .,
ἀνθρώπου δὲ κατάστασις
τὸ ὅλον οὐ σπανία.

3. Λογοπαλίνιον.

Ποία κόρη ἔχει ζώνην τὴν ἱριδα;

4. Λεξιγριφος.

Σταῦρος ὄφρ' ἰδοὺ πᾶς ἱστοῖ σ' ἔκον
μένεις.

5. Γρίφος.

+ Γ ο ο x R ::

6. Γρίφος.

ο ο
ο (νῆσος) ο κόρη ν θεῖος.
ο ο

I. II.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 14 ᾠ τεύχει.

1. Φωσφόρα. — 2. Θωμᾶς, θώς. — 3. Ὁ
ἡμίονος (εἰμί ὄνος). — 4. Κατέλυσας τῷ
σταυρῷ σου τὸν θάνατον.